

[Bertel Dahlgaard.]

til at give den lille korrektion, at det er ikke helt rigtigt, når det ærede medlem nu siger, at man dengang mente, det gik an. Det mente det ærede medlem og hans parti ikke dengang; de modsatte sig på det voldsomste det, man gennemførte, men har ikke reageret og søgt det ændret.

Det er blevet sagt her fra talerstolen, at det, der karakteriserer denne militære besparelse er, at det er den eneste besparelse, der foretages. Det er jo ikke rigtigt. For det første er der indeholdt besparelsesforslag i de andre ændringsforslag. Det afgørende med hensyn til besparelser på de civile områder er imidlertid en række besparelser, der har været behandlet i finansudvalget, af finansministeren var indarbejdet i finanslovsforslaget, da det blev fremsat i efteråret; derimod var der ikke dengang indarbejdet besparelser på de militære områder. Jeg ved ikke, hvor store disse civile besparelser er, men det skulle vel ikke være meget galt, at de tilsammen med de militære besparelser vil nærme sig 100 mill. kr. i alt.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fremhævede som begrundelse for, at han ikke vil stemme for den foreslåede besparelse på 60 mill. kr., at man her stemmer om noget, som vi ikke ved hvad er. Dermed mener det ærede medlem selvfølgelig — hvad der også er rigtigt — at vi ikke ved det i enkeltheder. Men det kan da umuligt være den egentlige argumentation. Da vi i sin tid gennemførte den nuværende forsvarsordning, gennemførte vi en ordning, hvorom man kan sige, at man stemte for ting af mange fold større finansiel rækkevidde, end der her er tale om, og hvor bevillingerne simpelt hen blev givet som bemyndigelse til ministeren. Jeg må give den højtærede forsvarsminister ret i, at under de foreliggende forhold er begrundelsen for, at disse besparelser foretages ikke blot statsfinansielle hensyn, men tillige hensyn til de forhandlinger, der føres med henblik på den kommende forsvarsordning.

I det hele taget synes jeg ikke, man har lov til at se bort fra det, som egentlig — i hvert tilfælde ud fra regeringens synspunkt — er det essentielle i sagen, de statsfinansielle hensyn. Deri ligger jo, som jeg så tit

har haft lejlighed til at fremhæve, at man må erkende, at baggrunden for en forsvarsordning næsten altid er en afbalancering af militære og finansielle hensyn.

Når nu England har bebudet og i hvert tilfælde på en del punkter gennemført betydelige nedskæringer på de militære områder, vil man så sige, at dette ikke berører effektiviteten? Det tør man sikkert ikke; men alligevel søger England det gennemført, fordi man anser det for nødvendigt ud fra en afbalancering af militære og civile hensyn. Og hvad der her gælder for England, gælder virkelig i dag mange fold for Danmark; det må Amerika simpelt hen forstå. Jeg tror, det bliver mere og mere nødvendigt, uanset hvilke forskellige anskuelser der kan være her i salen om militærpolitikken og måske også om Atlantpolitikken, at sige ganske åbent til vore allierede: vi kan ikke samtidig klare stigende råstofpriser og katastrofalt faldende priser for landbrugseksporten — forhold, der netop skyldes vore allieredes restriktionspolitik — og samtidig bære de store økonomiske og personlige rustningsbyrder.

Jeg har lyst til til slut at sige, at det jo er betragtninger, som i og for sig understreges og for så vidt principielt godkendes netop af rapporten fra de tre vise mænd, hvori de ganske ligetil siger, at NATO-landenes fælles økonomiske interesser forudsætter den størst mulige frihed i internationale handels- og betalingsforhold. Det er ganske rigtigt, det gør det. Men denne frihed i internationale handels- og betalingsforhold eksisterer ikke, den hindres af vore allierede, og derfor må vore allierede også tage de nødvendige økonomiske hensyn til Danmark.

Alfred Jensen: Ministeren udtrykte sin forståelse for de ændringsforslag, den kommunistiske gruppe har stillet angående soldaternes lønninger og visse andre ydelser. Det er jeg naturligvis tilfreds med; men jeg tror ikke, de værnepligtige er tilfredse med i det lange løb at blive holdt hen med forsikringer om, at når den nye forsvarsordning kommer, vil der også ske en bedring af deres økonomiske kår. Jeg forstår heller ikke, at man ikke, når man dog har travlt med at foretage normering af en lang række